

Gáva, 1913. november 23. – Berettyóújfalu, 2000. július 30.

Apja 20 kat. holdon gazdálkodott. Szülőfalujában jár elemi iskolába, majd a két ismétlő osztályt is elvégezte, ami alatt megkedvelte a kerti munkát. Ahogy nőtt, egyre nagyobb mértékben kivette a részét az apjuk halála után megfogyatkozott családi birtok megműveléséből. Szívesen látogatta a földműves- és gazdakört, megszervezte az ifjúsági tagozatot. Gyakran megfordult a református dalárdában, és a katolikus körben is az összes fellelhető könyvet elolvasta a könyvtáraikból. 1931-től érdeklődése a népi irodalom felé fordult, rendszeresen olvasta a mozgalom folyóiratait, a Magyar Élet Könyvkiadó Baráti Köre könyvterjesztője lett. Kétszáz kötetes magánkönyvtárat gyűjtött össze. 1937-ben behívták a nyírbátori laktanyába. Három hónapos tisztesiskolára Nyíregyházára vezényelték, majd másfél éven keresztül a Ludovika tiszti étkezdéjében szolgált, előbb beszerző, majd raktáros, végül irányító beosztásban dolgozott. 1938 és 1940 között mindhárom területi visszacsatolás alkalmával a bevonuló csapatok tagja, később a szovjet frontot is megjárta. A Don-kanyarból szakaszparancsnok-helyettesként, sebesülten tért haza. 1941-ben találkozott Veres Péterrel, levelezni kezdtek, attól fogva a népiek táborához tartozónak tekintették. 1941-ben belépett a Magyar Parasztszövetségbe. Meghívták az 1943. évi szárszói találkozóra, de nem volt pénze az útiköltségre. 1943 szeptemberében újra kivitték a frontra, ezúttal Lengyelországba vezényelték. 1944 decemberében visszavonuló alakulatával Zólyom környékén csatlakozott a szlovák partizánokhoz. Szovjet előőrsök segítségével Miskolcig vonultak előre, de bevetésükre már nem került sor. 1945 tavaszán ért haza a falujába. A Nemzeti Parasztpárt képviselőjeként bekapcsolódott a földosztásba. 1945. november 4-én a párt Szabolcs és Szatmár–Bereg vármegyei listájáról beválasztották a Nemzetgyűlésbe; 1947. augusztus 31-én ugyanott megőrizte mandátumát. A törvényhozásban a parasztképviselőket pártállás nélkül összefogó csoport titkára. Az 1946. március 13-án tartott parasztpárti nagyválasztmányon a politikai bizottság, 1947-ben az országos vezetőség tagjává választották. Egy ideig ő irányította az NPP hadifogolyosztályát. A Dohánytermelők Országos Szövetsége elnöke, bekerült a szervezet tanácsba, és a Parasztság szerkesztőbizottságában is helyet kapott. 1947. júliustól a Magyar Országos Szövetkezeti Központ igazgatósági tagja. 1947. augusztus 31-én a nyíregyházi pártközpontból jelentést küldött a kékcédulás választási visszaélésekről, de jelzésével Budapesten nem foglalkoztak. 1947-1948 fordulóján alaptalanul megvádolták azzal, hogy köze volt egy Darvas- és Erdei-ellenes körlevél megfogalmazásához és terjesztéséhez, ezért 1948. február 28-án pártszerűtlen magatartás címén kizárták az NPP-ből. A pártelnökség határozatára lemondott a parlamenti mandátumáról. Tudomására jutott, hogy az Államvédelmi Osztály hamis vádakon alapuló tanúvallomást csikart ki ellene a titkárnőjétől, ezért külföldre menekült. 1948. március 3-án érkezett Bécsbe. Idehaza 5 kat. hold örökölt földjét államosították, és megfosztották az állampolgárságától. Az amerikai menekülttáborból Zell am Seebe került, egy építkezésen dolgozott, majd szeptember 16-án továbbment Svájcba. Előbb egy csokoládégyárban talált munkát, majd egy kertészetben helyezkedett el. Bekapcsolódott a magyar emigráció munkájába, bekerült a Magyar nemzeti Bizottmányba. 1949-ben felkérték, hogy legyen a tervezett Magyar Parasztpárt elnöke, de elutasította a tisztséget, mert egységes paraszti összefogásban gondolkodott. 1950 decemberében áttelepült Kanadába,

mezőgazdasági munkát végzett egy farmon, majd vagonrakodásból élt. 1953-ban részt vett a Nemzetközi Parasztunió tanácskozásán. 1956 novemberében segédkezett a forradalom leverése után Kanadába érkezett magyar menekültek segélyezésében. 1961-ben hazatért az emigrációból. Szigorú kihallgatások után Erdei Ferenc segítségével a nyíregyházi dohánybeváltó körzeti megbízottja lett, majd 1962-ben Budapestre költözött, a Rozmaring Termelőszövetkezetben kapott munkát. 1973-ban nyugdíjba ment, apósa szülőházának gondnoka lett.